

پیشگفتار

اولین نامه پطرس

زبان یونانی: دیاسپورا) اصلاً به یهودیانی اطلاق می‌شود که در خارج از فلسطین بسر می‌برند و در نظر اول چنین می‌نماید که در اینجا منظور مسیحیانی هستند که قبلاً یهودی بوده‌اند. ولی در حقیقت خیلی محتمل است که این اصطلاح به صورت رمز و اشاره در مورد مسیحیانی بکار برده شده باشد که در دنیا پراکنده‌اند (ر.ک ۲:۱۱) و اکثریت آنان قبلاً مشرک بوده‌اند. زیرا طرز زندگی سابق ایشان که در نامه ذکر شده بیشتر با زندگی مشرکان تطبیق می‌نماید تا اینکه مربوط به یهودیان باشد (۱:۱۴، ۱۸؛ ۳:۴)، با این همه این مسیحیان با نوشته‌های مقدس آشنا بوده‌اند و اطلاعات زیادی که در نامه درباره‌ی مطالب عهد عتیق داده شده است این امر را ثابت می‌کند.

جمعیت‌های مسیحی که نامه به آنان خطاب شده است اکثراً در نتیجه رسالت پولس تأسیس شده بودند یعنی یا مستقیماً خود پولس و یا همکاران او که از مراکز اصلی به ایالات مختلف آسیای صغیر رفته بودند (مثلاً اپفراس که انجیل را به کولسی برده بود. کول ۱:۷). به طوری که از مفاد نامه برمی‌آید سازمان خدمات کلیسا نسبت به زمان نگارش نامه‌های شبانی کمتر متشکل و آماده بوده است و بنابراین با دوران قدیم تری از زندگی

نخستین نامه پطرس چندان مورد توجه علمای خداشناسی نیست زیرا با مقایسه با مجموعه نوشته‌های عهد جدید در توضیح و تشریح مسائل عقیدتی، آموزش بخصوصی ندارد. قسمتی از این نامه که مخصوصاً جلب توجه می‌کند موضوع «مقام کهنانت سلطنتی» و ذکر موعظه مسیح در جهنم است. اما در مورد بقیه نامه به سهولت می‌توان نشان داد که نزدیک و شبیه به مطالب انجیل‌های نظیر، سخنرانی‌های اعمال رسولان و موعظه و اندرزهای پولس قدیس است. با این همه همین امر که نامه ما با نوشته‌های مختلف عهد جدید موضوع‌های مشابهی را مطرح می‌کنند نشان می‌دهد که در دوران رسولان آموزش مذهبی و امور اساسی زندگی مسیحی چگونه بوده است. مفسران زیادی به این نکته توجه کرده و بدین سبب از چندین سال پیش بررسی این نامه نظر متخصصان را جلب کرده است.

مخاطبان نامه

برای تعیین هویت دقیق مخاطبان نامه، در این نامه اشاره‌های کمی وجود دارد. نامه خطاب به مسیحیانی است که در پنج ایالت رومی آسیای صغیر بسر می‌برند «برگزیدگانی غریب که در پراکندگی هستند» (۱:۱). کلمه پراکندگی که در این مورد بکار برده شده (در

برده شده به طوری است که به دشواری می توان پذیرفت، پطرس، ماهیگیر اهل جلیل آن را نوشته باشد و اگر بگوییم که پطرس نامه خود را به زبان آرامی نوشته و کسی آن را به زبان یونانی ترجمه کرده است (سیلوانس ۱۲:۵) این دشواری حل نمی شود زیرا نمی توان توضیح داد به چه سبب نقل قولهای عهد عتیق که در نامه آمده است بدون استثنا از متن یونانی عهد عتیق گرفته شده است. ولی استدلال قاطعیت ندارد زیرا از یک طرف در زمان عیسی، زبان یونانی در فلسطین متداول بوده و مدارکی که جدیداً بدست آمده این نکته را ثابت می کند و بنابراین ممکن است که پطرس به زبان یونانی آشنا بوده است. از سوی دیگر ممکن است که پطرس در تنظیم و انشاء نامه خود از همکاری سیلوانس استفاده کرده باشد و بدین گونه کیفیت شیوه نگارش نامه را می توان توضیح داد.

ب) همچنین یادآوری کرده اند که بعضی از افکار و نظریاتی که در این نامه آمده است با عقاید خداشناسی پولس شباهت دارند و چند مورد را به عنوان نمونه می توان ذکر نمود: بکار بردن تصویر سنگ تصادم که از عهد عتیق گرفته شده است (۱-پطرس ۲:۴-۸؛ روم ۹:۳۲-۳۳)، پند و موعظه بر اینکه باید از اولیای امور اطاعت نمود (۱-پطرس ۲:۱۳-۱۷؛ روم ۱۳:۱-۷) و یا بکار بردن اصطلاح «در مسیح» (۱۶:۳؛ ۱۰:۵، ۱۴). باری با توجه به مفاد غلا ۲:۱۱-۱۴ نفوذ عقاید پولس را به آسانی می توان توضیح داد: زیرا مجموعه مشترکی از آموزش های مذهبی برای تمام کلیساهای اولیه وجود داشته و پطرس و پولس از آن مجموعه استفاده کرده اند. اما در مورد

مسیحیت اولیه تطبیق می نماید: مثلاً فقط سخن از قدیمی ها (۵:۱-۴) و به طور مستقیم از شماسان است (ر. ک ۴:۱۱ n). و اما اعضای این جمعیت ها، به طور کلی از طبقات پایین جامعه و مردمی ساده و حقیر بودند و قسمتی از نامه که در مورد رفتار خدمتگزاران و بردگان است این امر را تأیید می نماید (۲:۱۸-۲۵).

نویسنده نامه، تاریخ نگارش و محل انشای نامه

برابر اطلاعاتی که در نامه داده شده، نویسنده نامه پطرس «رسول عیسی مسیح» (۱:۱)، «قدیمی»، «شاهد رنج های مسیح» (۱:۵) است که نامه خود را «بوسیله سیلوانس» نوشته (۱۲:۵). درحالی که «پسرش» مرقس در کنار او بوده است. (۱۳:۵). انتساب نامه را به پطرس احادیث مختلفی تأیید کرده اند: مثلاً دومین نامه پطرس که یکی از متأخرترین نوشته های عهد جدید است بر این امر گواهی می کند (۲-پطرس ۳:۱) و بعدها ایرنه، ترتولیان و کلمنت اسکندریه، پطرس را به عنوان نویسنده این نامه تعیین کرده اند. علاوه بر این بر طبق نوشته اوسیبوس، مورخ مذهبی، پایاس ثابت کرده بود که بین پطرس و مرقس، دومین انجیل نگار ارتباط نزدیکی وجود داشته است (همچنین ر. ک اع ۱۲:۱۲).

با این همه تعدادی از متخصصان در انتساب نامه به پطرس تردید کرده اند. دلایل مهمی که ارائه شده و پاسخ هایی که می توان داد عبارتند از:

الف) کیفیت زبان یونانی که در این نامه بکار

آنچه در انطاکیه رخ داده و در غلا ۲: ۱۱-۱۴ ذکر شده است نبایستی آن را مخالف اصولیه دو رسول در علم الهی بشمار آورد بلکه پولس طرز رفتار پطرس را در موقعیت مخصوصی سرزنش می کند و ارتباطی با نظریات علم خداشناسی ندارد.

ج) در نخستین نامه پطرس اظهاراتی درباره آشنایی و شناختن مستقیم عیسی نظیر آنچه در انجیل ها ذکر شده وجود ندارد. نویسنده نامه به طور کلی از رنج ها و مرگ مسیح سخن می گوید و نکات اصلی آموزش عیسی را کاملاً به سکوت برگزار می نماید (مثلاً «ملکوت خدا» و «پسر انسان») و می توان پرسید آیا پطرس که شاگرد نزدیک عیسی بوده نمی بایستی به طرز دیگری اظهار کرده باشد؟ آیا نمی بایستی به طرز دقیق تری تجربه واقعی خود را در کنار استادش ذکر نماید؟ در پاسخ این سؤالها قسمتهایی از نامه را نقل می کنند که انعکاسی از سخنان عیسی هستند (۸: ۱ و

۲۷: ۴، ۳۰) و هم در این نامه ذکر شده است (۲: ۲۱-۲۵). البته نبایستی در ارزیابی واقعی این شباهت ها مبالغه کرد زیرا از همان اوان تشکیل کلیسا مجموعه هایی از سخنان عیسی انتشار یافته بود ولی ثابت می کند که استدلال بر مبنای «فقدان خاطره های مستقیم از زندگی عیسی بر روی زمین» چندان مسلم و قطعی نیست.

د) ظاهراً در این نامه اشاره به نخستین تعقیب و شکنجه های مقامات دولتی درباره مسیحیان شده است (که فقط جنبه محلی نداشته) و این وقایع را نمی توان به دوران قبل از امپراتوری دومیتیان (۸۱-۹۶ پس از میلاد) یعنی مدت ها پس از مرگ پطرس منسوب نمود (۴: ۱۲؛ ۵: ۹). این نظریه نیز قابل اعتراض و تردید است. بدو باید توجه نمود طرز تفکر و روحیه ای که در این نامه احساس می شود با آنچه در مکاشفه یوحنا بیان گردیده کاملاً متفاوت است؛ زیرا در مکاشفه، مقامات دولتی به عنوان عوامل تعقیب و شکنجه معرفی شده اند در صورتی که در نخستین نامه پطرس چنین نیست و هنوز به مسیحیان تعلیم می دهد برای اولیای امور احترام قائل شوند چنان که در نامه به رومیان نیز چنین است (۱- پطرس ۲: ۱۳-۱۷ و روم ۱: ۱۳-۷) و مخصوصاً نقش مثبت مقامات دولتی را یادآوری می نماید (۲: ۱۴). علاوه بر این اصطلاحات فنی مربوط به «تعقیب و شکنجه» یا دادرسی، دادگاه و اتمام بکار برده نشده و فقط کلماتی از نظر علم خداشناسی مانند وسوسه، آزمون و «رنجهایی که به خاطر عدالت متحمل می شوند» ذکر می شود و «مسلماً تعقیب و شکنجه ای که در این نامه ذکر شده عبارتند

از: آزار و اذیت، انتقادهای، ریشخندها، اقدامات نامطلوب و طرد مسیحیان بوده که بدو از طرف همشهریان مشرک یا همدینان سابق ایشان اعمال می شده است» (به قلم س. اسپیک)، و به این ترتیب می توان گفت نامه در زمانی نسبتاً قدیمی نوشته شده باشد که هنوز پطرس زنده بوده است.

خلاصه دلایلی که علیه انتساب نامه به پطرس ارایه می شود قطعی نیست و می توان تاریخی را که تاکنون برای نگارش نامه تعیین شده است پذیرفت: بدین معنی که پطرس اندکی قبل از تعقیب و شکنجه های نرون (سال ۶۴ میلادی) از سیلوانس خواسته است نامه ای برای تشویق و دلگرمی مسیحیان نوشته و برای همه جمعیت ها ارسال دارد. ولی با بررسی وضعیت تاریخی و جریان توسعه مسیحیت محتمل است که نامه در دورانی نزدیک به شهادت پطرس یعنی حدود سالهای ۷۰-۸۰ میلادی نوشته شده باشد و ممکن است یکی از شاگردان او که در روم اقامت داشته این پیام تشویق و دلگرمی را تنظیم و انشاء کرده باشد تا سنت و روش رسول را زنده نگهداشته و جمعیت های پراکنده مسیحی را به پایداری و استقامت تشویق نماید.

از: آزار و اذیت، انتقادهای، ریشخندها، اقدامات نامطلوب و طرد مسیحیان بوده که بدو از طرف همشهریان مشرک یا همدینان سابق ایشان اعمال می شده است» (به قلم س. اسپیک)، و به این ترتیب می توان گفت نامه در زمانی نسبتاً قدیمی نوشته شده باشد که هنوز پطرس زنده بوده است.

خلاصه دلایلی که علیه انتساب نامه به پطرس ارایه می شود قطعی نیست و می توان تاریخی را که تاکنون برای نگارش نامه تعیین شده است پذیرفت: بدین معنی که پطرس اندکی قبل از تعقیب و شکنجه های نرون (سال ۶۴ میلادی) از سیلوانس خواسته است نامه ای برای تشویق و دلگرمی مسیحیان نوشته و برای همه جمعیت ها ارسال دارد. ولی با بررسی وضعیت تاریخی و جریان توسعه مسیحیت محتمل است که نامه در دورانی نزدیک به شهادت پطرس یعنی حدود سالهای ۷۰-۸۰ میلادی نوشته شده باشد و ممکن است یکی از شاگردان او که در روم اقامت داشته این پیام تشویق و دلگرمی را تنظیم و انشاء کرده باشد تا سنت و روش رسول را زنده نگهداشته و جمعیت های پراکنده مسیحی را به پایداری و استقامت تشویق نماید.

نامی آیند بلکه واقعیتی فعلی هستند (۱۲:۴): ۹:۵؛ ر. ک ۲:۲۰؛ ۳:۱۴، ۱۷). بر مبنای این ملاحظات فرضیه های مختلفی در مورد نوع نگارش و وحدت نامه مطرح گردیده است و مخصوصاً برای منبع آیین نیایشی نامه اهمیت قابل شده اند. بعضی تصور می کنند که این نامه حاوی آیین مذهبی تعمید است (۱:۳-۱۱:۴) و بعداً به آن نوشته ای افزوده شده است تا تعمید شدگان را در ایمان تقویت نماید (۱۲:۴-۱۴:۵)، مفسران دیگری برای تفاوت بین ۱:۳-۱۱:۴ و ۴:۱۲-۱۱:۵ اهمیت قابل شده و قسمت ۱:۳-۱۱:۵ را همچون یک سخنرانی برای تعمید می دانند که به آن قطعات ۱:۱-۲ و ۵:۱۲-۱۴ افزوده شده باشد تا به صورت نامه درآید. بالاخره کسان دیگری آن را یک آیین نیایشی برای هفته عید گذر تصور کرده اند. ولی این فرضیه ها با ایرادهایی برخورد می کنند: با توجه به وحدت روش نگارش و نوع کلماتی که در نامه بکار رفته است احتمال نمی رود که نامه از دو قطعه تشکیل شده و از دو منبع مختلف گرفته شده باشد. عنوان نامه و نتیجه گیری آن کاملاً با مفاد و متن نامه ارتباط دارند («غریبان» ۱:۱ و ۲:۱۱؛ ر. ک ۱:۱۷؛ اندرز و موعظه، موضوع نامه ۵:۱۲ و ۲:۱۱). علاوه بر این با سخنان سپاسگزاری (۱:۳-۹) و «قواعد و دستورهای» اخلاق مسیحی (۲:۱۳-۳:۷) که در نامه یاد شده، یقیناً این نوشته به صورت یک نامه تنظیم و انشاء شده است. البته جای شگفتی است که در این نامه نکاتی شخصی درباره نویسنده نامه و مخاطبان آن وجود ندارد ولی باید دانست که نامه از طرف کسی است که بدون

از: آزار و اذیت، انتقادهای، ریشخندها، اقدامات نامطلوب و طرد مسیحیان بوده که بدو از طرف همشهریان مشرک یا همدینان سابق ایشان اعمال می شده است» (به قلم س. اسپیک)، و به این ترتیب می توان گفت نامه در زمانی نسبتاً قدیمی نوشته شده باشد که هنوز پطرس زنده بوده است.

خلاصه دلایلی که علیه انتساب نامه به پطرس ارایه می شود قطعی نیست و می توان تاریخی را که تاکنون برای نگارش نامه تعیین شده است پذیرفت: بدین معنی که پطرس اندکی قبل از تعقیب و شکنجه های نرون (سال ۶۴ میلادی) از سیلوانس خواسته است نامه ای برای تشویق و دلگرمی مسیحیان نوشته و برای همه جمعیت ها ارسال دارد. ولی با بررسی وضعیت تاریخی و جریان توسعه مسیحیت محتمل است که نامه در دورانی نزدیک به شهادت پطرس یعنی حدود سالهای ۷۰-۸۰ میلادی نوشته شده باشد و ممکن است یکی از شاگردان او که در روم اقامت داشته این پیام تشویق و دلگرمی را تنظیم و انشاء کرده باشد تا سنت و روش رسول را زنده نگهداشته و جمعیت های پراکنده مسیحی را به پایداری و استقامت تشویق نماید.

نامه از نظر ادبی، وحدت و هدف

تعدادی از محققان و منتقدان متوجه شده اند که مخصوصاً در سه فصل اول نامه، اشاره ای به تعمید وجود دارد. ضمناً بعضی از مفسران تصور کرده اند از بند ۴:۱۲ به بعد محیط و جو نامه تغییر می یابد و دیگر مصائب و رنج ها به صورت پدیده ای محتمل بشمار

محتوای نامه

ممکن نیست که بتوان برای این نامه یک طرح منطقی قابل گردید زیرا کیفیت ویژه این نوشته به طوری است که در بین موعظه‌ها مرتباً مطالب عقیدتی ذکر می‌شود تا آنها را توجیه و تأیید نماید و به طور کلی قبل از دستورات آمرانه موعظه و تشویق مطالب عقیدتی بیان می‌شود که در تأیید و پشتیبانی موعظه‌هاست (در صورتی که در نامه‌های اصلی پولس بدواً قسمتی از مطالب عقیدتی ذکر می‌شود و آنچه را مسیحیان در عیسی مسیح بدست آورده‌اند یادآوری می‌نماید سپس در قسمت دوم با موعظه‌های آمرانه‌ای از ایشان دعوت می‌کند به روشی شایسته آنچه را دریافت کرده‌اند بکار بندند و برطبق آن زندگی نمایند). اگر ملاحظه می‌شود که از بند ۱۲:۴ به بعد، تهدید به صورت فعلیت در آمده است می‌توان پذیرفت که بدین سبب تعداد موعظه و اندرزا بیشتر است.

محتوای نامه را می‌توان به روش زیر ارائه نمود:

عنوان نامه و سلام: ۱:۱-۲.

سپاسگزاری (به روش دعای برکت یهودیان. ر. ک افس ۱:۳-۱۴) که با تفکر درباره مکاشفه طرح نجات ادامه می‌یابد: ۱:۳-۱۲.

نخستین موعظه به مسیحیانی خطاب می‌شود که قبلاً مشرک بوده‌اند و از آنان دعوت می‌شود روش زندگی سابق خود را به کلی ترک نمایند: ۱:۱۳-۲:۱۰.

دعوت به زندگی در تقدس به همان دلیل امیدی که مسیح برای ما کسب کرده است: ۱:۱۳-۲:۱.

اینکه بنیانگذار جمعیت‌هایی باشد که به آن خطاب می‌نماید، در کلیسا اقتدار و مقام مهمی دارد. و اما در اینکه جو و محیط نامه از بند ۱۲:۴ به بعد تغییر می‌نماید، نیاستی در اهمیت این نکته مبالغه شود زیرا تحمل رنج‌ها و مصائب از بند ۱:۶ به صورت فعلی و کنونی منظور شده‌اند. از سوی دیگر اقدامات مهم و مختلفی که می‌شود تا متن این نامه را یک آیین نیایشی یا موعظه تعمیدی ارائه کنند فرضیه‌ای نامعلوم و مبهم است. در این مورد دو نکته را می‌توان افزوده و یادآوری نمود: یکی اینکه در متن نامه دقیقاً چیزی درباره مراسم تعمید گفته نشده (برعکس آنچه در روم ۶:۲-۴؛ کول ۲:۱۲ و تیط ۳:۵ وجود دارد)، مگر یک بار، در قسمتی که تصویر تعمید را به عنوان تعهد نسبت به خدا ذکر می‌نماید؛ مضافاً بر اینکه در متن نامه اثری وجود ندارد که مراحل تدریجی آیین تعمید را نشان دهد (فعل یونانی که در ۱:۲۳ اشاره به تولد جدید است قبلاً در ۱:۳ بکار برده شده است؛ ر. ک ۱:۳f).

بنابراین جای تردید نیست که ۱-پطرس به صورت یک نامه و به همین صورت تهیه و تنظیم شده است و کاملاً در احادیث و سنت‌های آموزش مذهبی مشترک کلیسای اولیه ریشه دارد. پایان نامه (۱۲:۵) هدف نامه را دقیقاً تعیین می‌نماید: موعظه و تقویت ایمان مسیحیان که همت و شجاعت ایشان بوسیله سختی‌ها و مصائب مختلف به آزمون درآمده و ممکن بود شور و حرارت ایشان به سستی گراید. بدین سبب نویسنده به آموزش‌هایی مراجعه می‌کند که این مسیحیان به هنگام گرایش و تعمید خود شنیده بودند.

زندگی مسیحیان بر طبق نخستین نامه پطرس

ارزش ویژه پیام نخستین نامه پطرس اکثراً به خوبی شناخته نشده است. باری اگر به وضعیتی که منظور نامه است توجه شود این ارزش معلوم می‌گردد. نویسنده نمی‌خواهد ایمانی را که قبلاً به خوانندگان آموخته شده پایه‌گذاری نماید (۱:۱۲). بلکه منظور او بیشتر آن است که در برابر دشواری‌های روزافزونی که جمعیت‌ها با آنها روبرو هستند، آنان را تشویق به استقامت و پایداری نماید، به همان دلیل امیدی که به ایشان تبلیغ گردیده است. بدین منظور رسول نظر خوانندگان خود را به سوی مسیح معطوف می‌کند تا قدرت زندگی جدیدی را که در او است دریابند (یا دوباره دریابند) (۱:۳:۲)، ضمناً در مورد پیروزمندی امیدی که دریافت کرده‌اند تأکید می‌نماید زیرا منبع فعالیت مداوم و مسرت بخشی در زندگی روزانه است.

الف) ریشه گرفتن در عمل مسیح

نویسنده یقین دارد که خدا خوانندگانش را در مسیح برگزیده و از این پس قوم خدا بشمار می‌آیند (۱:۲-۳؛ ۲:۹)، با این همه می‌خواهد ریشه عمیق تری در عمل استاد و معلم خود داشته باشند و در این راه قربانی مسیح (۱:۲؛ ۱:۱۹)، رنج‌ها و مصائب او (۲:۲۱-۲۴) را یادآوری می‌کند تا به عنوان سرمشق از او پیروی نمایند (۲:۲۱). همچنین در مورد پیروزی مسیح اصرار می‌کند، پیروزی که بر همه دوایر جهان گسترده است (۳:۱۸-۲۲) و حتی مرگ مانعی در برابر این

چند اندرز در مورد زندگی مشترک با یکدیگر: ۱:۲۲-۲:۳.

بنیاد عقیدتی: اگر خدا مسیحیان را برگزیده است تا جزو معبدی روحانی باشند که مسیح پایه و بنیاد آن است باید اعمال مهم و شگفت آنکه ایشان را به روشنایی خوانده است به صدای بلند اعلام کنند: ۲:۴-۱۰.

دومین موعظه: ۲:۱۱-۳:۱۲.
اظهارات کلی در مورد طرز رفتار در بین مشرکان: ۲:۱۱-۱۲.

وظایف مسیحیان بر طبق اوضاع و موقعیت ایشان: وظایف نسبت به اولیای امور، وظایف خدمتگزاران نسبت به اربابان خود، وظایف متقابل همسران نسبت به یکدیگر: ۲:۱۳-۳:۷.

دعوت مجدد به محبت برادرانه: ۳:۸-۱۲.

سومین موعظه و تشویق: ۳:۱۳-۴:۱۱.
دعوت به اطمینان در برابر مخالفت دنیا: ۳:۱۳-۱۷.
پایه و مبنای این اطمینان: پیروزی کامل مسیح: ۳:۱۸-۲۲.

نتیجه عملی سرمشق مسیح: گسیختن از گناه: ۴:۱-۶.

مراقبت و هوشیاری در زندگی مشترک با افراد جمعیت مسیحیان: ۴:۷-۱۱.

چهارمین موعظه و تشویق که با نزدیک شدن تعقیب و شکنجه‌ها مشخص شده است: ۴:۱۲-۱۹.

موعظه‌های مخصوص: ۵:۱-۱۱.
یادآوری وظایف رؤسای جمعیت‌های مسیحیان: ۵:۱-۴.

فروتنی و هوشیاری: ۵:۵-۱۱.
نتیجه: ۵:۱۲-۱۴.

حوادث تسلیم شد، بلکه امیدواری نوعی وسیله تحرک و فعالیت جدید است (۱:۱۳-۱۵) که ایمانداران را قادر می‌سازد با سرور و شادی مبارزه نمایند (۱:۶)، البته نه با وجود آزمون‌ها (که در نظر اول برخلاف این گفته است) بلکه در بحبوحه آزمون‌ها (۴:۱۲-۱۳). عوامل دنیا همواره علیه این امید عمل می‌کنند ولی فرد ایماندار باید مطمئن و هوشیار باشد (۳:۱۵-۱۶).

ج) گواهی در زندگی روزانه

در این نامه در مورد مأموریت قوم خدا در دنیا اصرار و تأکید می‌شود: خدا آدمیانی را برگزیده است تا به او خدمت کرده و شناخت اعمال او را در سرتاسر زمین به همه جا منتشر سازند. بدین سبب در ۱-پطرس موضوع برگزیدگی با موضوع کهنانت ایمانداران با هم می‌آیند (۲:۵؛ ۲:۹؛ ر. ک روم ۱:۱۲)، خدمتی که از این آدمیان خواسته شده است بدو خدمت در کلیساست (۱:۲۲؛ ۱:۵؛ ۳:۸-۱۲؛ ۴:۷-۱۱؛ ۵:۷-۱۱)، قدیمی‌ها مسئولیت مخصوصی بر عهده دارند تا جمعیت را در راه اجرای محبت برادرانه نگهدارند (۵:۱-۴)، ولی وظایف دیگری هم وجود دارد که مربوط به جنبه‌های مختلف زندگی سیاسی، اجتماعی و خانوادگی است (۲:۱۱-۳:۷). به طور کلی این دستورات نظیر قواعد و رسوم اخلاقی است که در ادبیات غیر مذهبی آن دوران یا در آیین یهود وجود داشته است؛ با این همه با توجه به خداوند، به این دستورها سمت و محتوای جدیدی داده شده (۲:۱۳) و توجهی که برای هر فرد و از جمله حقیرترین آنان قایل گردیده است. چنین به نظر می‌رسد

پیروزی نیست (۴:۶؛ ر. ک ۳:۱۹). از این پس ایمانداران باید وابسته به آن کسی باشند که سنگ زاویه و پایه مستحکم جمعیت است (۲:۴-۸) در این مورد لازم به یادآوری است که موضوع شناخت مسیح در این نامه خیلی نزدیک تر به مطالب آغاز اعمال رسولان است (مخصوصاً در سخنرانی‌های پطرس) تا اینکه نظیر نوشته‌های پولس باشد (مثلاً موضوع خدمتگزار رنجور که قبلاً ذکر گردید؛ نقش تعمید، اع ۲:۳۸-۴۰ و ۱-پطرس ۳:۱۸). همچنین در این نامه انعکاسی از بیان اصول ایمان یا سرودهای مذهبی مسیحی وجود دارد (مثلاً ۲:۲۲-۲۴؛ ۳:۲۲؛ ۴:۵).

ب) امیدواری زنده

از آغاز این نامه به موضوع امیدواری اهمیت داده شده است (۱:۲، ۱۳، ۲۱) و از سه نقطه نظر مورد توجه است: منشأ آن، موضوع آن و نتایج آن. اما منشأ امید، ثمره تصور با کوشش آدمیان نیست بلکه عطیه رایگانی که خدا بوسیله رستاخیز عیسی مسیح به آدمیان میدول داشته است (۱:۳). توجه نمایید چه اندازه رستاخیز مسیح با تحقق نجات ارتباط دارد (۱:۲۱؛ ۳:۲۱). اما موضوع این امیدواری، ملکوتی است که می‌آید، میراثی فسادناپذیر که برای ایمانداران تأمین شده است، لحظه‌ای که ایمان به بنیایی تغییر خواهد یافت و قوم خدا، نجاتی را که در عیسی مسیح عطا شده است قطعاً و به کمال خواهد داشت (۱:۴، ۷، ۱۳). و اما در مورد نتایج این امید در زندگی ایمانداران، نیاستی تصور کرد که بایستی وضعیت اخلاقی سخت و شدیدی پذیرفته و یا بدون مقاومت در مقابل

پیشگفتار اولین نامه پطرس

نسبت به آن یادآوری می نماید:
این نامه به همه مسیحیان همه دوران ها
یادآوری می کند که «امیدواری زنده» یعنی
امیدی که در عیسی مسیح دارند متضمن
چیست: وابستگی مطمئن به خداوند پیروزمند
و فعالیتی سازنده در خدمت او.
بدین معنی که ایمانداران، در هر
موقعیتی، حتی در دشوارترین اوضاع، باید
به طوری رفتار کنند که مشرکان را هدایت
نمایند (۲: ۱۱-۱۲؛ ۳: ۱۳-۱۷).

که این دستورها با مقررات و سازمان اجتماعی
آن دوران، که احیاناً موارد قابل اعتراضی
داشته مابینتی ندارند و ظاهراً نکته ای انقلابی
ندارند بلکه در درون چهارچوب معینی برای
ایمانداران خطی را که باید پیروی کنند تعیین
می نماید: بدین معنی که پیام امیدی در محبت
خداوند آورده و بوسیله این تحول درونی در
وضعیت انسان، تغییرات زندگی اجتماعی لازم
را فراهم سازند. باید گفت که به طور کلی این
نامه در مقابل دنیای شرک خصومتی نشان
نمی دهد بلکه بیشتر مسئولیت قوم خدا را

اولین نامه پطرس

عنوان نامه و سلام

مردگان

برای امیدی زنده^f ما را دوباره آورده
یو ۳:۳-۵؛
۱-یو ۳:۹؛

است^g،

برای میراثی^h فسادناپذیر، بی‌آلایش،

ناپژمردنی

که در آسمانها برایتان ذخیره شده است،
مت ۱۹:۶-۲۰؛
و متون موازی

شما را که قدرت خدا بوسیله ایمان نگه
یو ۱۷:۱۱؛

می دارد،

برای نجاتیⁱ که در زمان آخر ظاهر

خواهد شد.

از آن شدیداً به وجد درمی آید،

حتی اگر باید اکنون بوسیله آزمونها
۱۳:۴، ۱۲:۱۳؛

مختلف مدت کمی غمگین باشید،
یو ۱۶:۲۰؛
عبر ۱۲:۱۱؛

تا ارزش آزموده شده ایمان شما که
۲:۱؛
یع ۱:۳؛

گرانباتر است از طلایی که در آتش تباه

۱ [از] پطرس، رسول عیسی مسیح،

به برگزیدگان^a، غریبان^{aa} در

پراکندگی^b: پنطس، غلاطیه، کپدوکیه،

۲۹:۸-روم آسیا و بیطینییه،^۲ بر طبق پیش دانی خدای

پدر، بوسیله تقدیس روح [القدس]، برای

فرمانبرداری^c و پاشیده شدن خون عیسی

مسیح^d؛ فیض بر شما و صلح افزون باد!

سپاسگزاری برای نجاتی که

عیسی مسیح آورده است

۳ متبارک باد خدا^e و پدر خداوند ما عیسی

مسیح،

که بر طبق رحمت فراوان خود،

بوسیله رستاخیز عیسی مسیح از [میان]

a- موضوع برگزیدگی در این نامه اهمیت فراوانی دارد و در رابطه با برگزیدگی ازلی مسیح (۱:۲۰؛ ۲:۴) از مسیحیان دعوت شده است ملتی مقدس تشکیل دهند (۲:۹؛ ر.ک ۱:۱۵، ۱۶).

aa- ترجمه دیگر: آنانکه در خارج مقیم شده اند.

b- کلمه یونانی «دیاسپورا» که پراکندگی ترجمه شده است در مورد یهودیانی بکار می رفته که در خارج از فلسطین بسر می بردند (ر.ک یو ۷:۳۵؛ یع ۱:۱) و در اینجا به مسیحیانی اطلاق می شود که در دنیا پراکنده شده اند.

c- جنبه سه گانگی این بند قابل توجه است: ابتکار نجات از سوی خدای پدر است؛ طرح مشیت خود را بوسیله روح القدس انجام می دهد، که ایمانداران را به سوی مسیح هدایت می نماید.

d- این اصطلاح از آیین نیایش و قربانی عهد عتیق گرفته شده است (خروج ۳:۲۴-۸؛ ر.ک عبر ۹:۱۲-۱۴؛ ۱۲:۲۴).

e- اقتباس عبارت متداول یهودی در مورد مسیحیت: خدایی را که ما متبارک می خوانیم پدر عیسی مسیح است. (ر.ک افس ۳:۱).

f- کلمه ای که در اینجا دوباره آورده است ترجمه شده همان است که در بند ۲۳ به دوباره متولد شده اید برگردانده شده و این تولد تازه وابسته به رستاخیز مسیح است که پایه و اساس دنیای جدید می باشد.

g- کلمه امید فقط به معنی حالتی درونی نیست بلکه موضوع امید چیزی است که انتظار دارند چنانکه کلمه میراث نیز تأیید می کند.

h- این کلمه در نوشته های عهد عتیق معمولاً در مورد سرزمین موعود آمده است. در عهد جدید به معنی ملکوتی است که به ایمانداران وعده داده شده است (ر.ک مت ۲۵:۳۴).

i- نجاتی که در اینجا ذکر شده، نجات جامعه ایمانداران و مربوط به پایان روزگار است.

زک ۹:۱۳؛ ملا ۳:۳؛ مز ۱۰:۶۶؛ حک ۵:۳؛ ۱-قرن ۳:۱۳؛ یو ۲۰:۲۹؛ ۲-قرن ۵:۷؛
 می شود از طریق آزمون،
 به هنگام ظهور عیسی مسیح^k، ستایش،
 شکوه و افتخار یابد^۸،
 با آنکه [اورا] ندیده، [اما] به او محبت
 دارید،
 و بدون اینکه تاکنون دیده باشید ایمان
 دارید
 و با شادی ناگفتنی و پراز جلال به وجد
 درمی آید،
 هدف ایمان [خود را] که نجات روح ها
 است^۹ بدست می آورید.
 درباره این نجات انبیاء جستجو و
 به دقت کاوش کرده اند، [آنانکه] درباره
 فیضی که برای شما است پیامبری
 نموده اند،^{۱۰} جستجو می کردند کشف
 نمایند چه زمان و چه مقتضیاتی را^m روح
 مسیحⁿ که در ایشان بود تعیین می کرد،
 وقتی که پیشاپیش رنجهای مسیح را [که
 مقدر بود] و شکوهایی را که در پی داشت
 گواهی می نمود.^{۱۲} بر ایشان ظاهر شد که

امیدواری که مستلزم قدوسیت است

۱۳ بدین سبب کمر بند فراست خود را
 بسته، خویشتن دار باشید^p، به آن فیضی که
 مکاشفه عیسی مسیح برایتان آورده است
 کاملاً امیدوار باشید.^{۱۴} بمانند فرزندان
 فرمانبردار باشید^q، از هوسهای نادانی
 سابق خود شکل نگیرید؛^{۱۵} بلکه برطبق
 آنکه شما را خوانده، مقدس است، شما هم
 در همه رفتار خود مقدس شوید،^{۱۶} زیرا
 نوشته شده است:
 مقدس باشید، زیرا من مقدس [هستم].^r

ج- ترجمه تحت اللفظی: شناخته شود به منظور ستایش... به هنگام داوری کیفیت ایمان آزمایش خواهد شد همچنانکه طلا بوسیله
 آتش تصفیه می شود. کسانی که ایمان نشان واقعی شناخته شود در شکوه الهی شرکت خواهند داشت.

k- ر. ک ۱:۱۳؛ ۴:۱۳. منظور بازگشت عیسی مسیح است که مسیحیان اولیه با بی صبری انتظار می کشیدند (ر. ک ۱-تسا
 ۴:۵-۱۸).

l- کلمه روح به مفهومی که معمولاً در نوشته های کتاب مقدس بکار می رود تمامی وجود آدمی است.

m- انبیاء به سوی آینده ای توجه داشتند بدون اینکه بتوانند تشخیص دهند به چه کیفیتی تحقق خواهد یافت. وقایعی که روی
 داده نبوت را روشن کرده و تأیید می نماید (ر. ک ۲-پتر ۱:۱۹).

n- بدعت این متن قابل توجه است زیرا می گوید روحی که به انبیاء الهام می کرده، روح مسیح بوده است. بعضی از مفسران
 اصطلاح روح مسیح را به مفهوم روحی درک می کنند که مسیح را ظاهر می کند.

o- در صورتی به نظر یهودیگری دورانهای متأخر فرشتگان واسطه و میانجی الهام هستند، در اینجا مشاهده می شود که کلیسا عمل
 نجات را ابراز می نماید (ر. ک افس ۳:۱۰).

p- ترجمه تحت اللفظی: درحالی که کمر فراست خود را بسته اید، مراقب باشید... این تصویر یادآوری لباسی است که در برگزاری
 عید گذر یهود می پوشیدند (خروج ۱۱:۱۱)، همچنین نشانه آمادگی برای خدمت (لو ۱۲:۳۵) در انتظار بازگشت مسیح
 است.

q- موضوع فرمانبرداری بارها در این نامه می آید: ۲:۱، ۲:۲۲، ر. ک ۲:۱۳، ۱:۱۸، ۱:۳؛ ۵:۵، ۵:۵.

r- لاو ۱۱:۴۴، ۴:۴۵، ۲:۱۹.

۱۷ و اگر آنکه را برطبق عمل هرکس با
بی طرفی^s داوری می کند، پدر می خوانید^t،
در مدت اقامت خود در غربت با ترس رفتار
نمایید. ^{۱۸} می دانید: نه بوسیله اشیاء پلید،
نقره یا طلا، از رفتار بیهوده^u میراث
پدرانتان بازخرید شده اید^v، ^{۱۹} بلکه
بوسیله خون گرانبهایی، چون [خون] بره ای
بدون نقص و بی آلیش^w، مسیح، ^{۲۰} که هم
پیش از پایه گزاری جهان^x شناخته شد و هم
به خاطر شما در پایان زمانها تجلی کرده
است، ^{۲۱} بوسیله او که خدا از میان مردگان
او را برخیزانیده و به او شکوه داده شده،
[به خدا] ایمان دارید به طوری که ایمان
شما و امید [شما] در خدا است.

مز: ۶۲:۱۳
ار: ۱۷:۱۰
روم: ۲:۶
مکا: ۲:۲۳
۱۲:۲۲
اش: ۵۲:۳
افس: ۴:۱۷
اع: ۲۸:۲۰
عبر: ۹:۱۲
غلا: ۴:۴
روم: ۴:۲۴
۹:۱۰

با احسان و سادگی فرزندان خدا باشید

^{۲۲} روح های شما^y بوسیله اطاعت از
حقیقت^z تصفیه شده است تا با دوستی

برادرانه و بی ریا با دلی [پاک]^a به
یکدیگر به شدت محبت نمایید. ^{۲۳} چونکه
شما، نه از بذری^b فسادپذیر بلکه
فسادناپذیر دوباره متولد شده اید که سخن
زنده و پایدار خدا است.
^{۲۴} زیرا هر جسمی به مانند گیاه،
و تمام شکوهمندی او به مانند گل گیاه
است؛
گیاه خشک می شود و گل می افتد،
^{۲۵} اما سخن خداوند جاودان باقی می ماند^c،
و این سخنی است که به بشارت به شما
اعلام شده است^d.
^{۲۶} پس هر شرارت، و هر فریب و
ریاکاری ها و حسادت ها و همه
بدگویی ها را ترک کنید. ^{۲۷} به مانند
کودکان نوزاد، خواستار شیر^e روحانی^f
بی غش باشید تا بوسیله آن به سوی نجات
رشد نمایید. ^{۲۸} اگر چشیده اید که خداوند
مهربان است^g.

ع: ۱۸:۱
۲-۳:۹
عبر: ۴:۱۲

مر: ۱۰:۱۵
و متون موازی

- s- ر. ک روم ۱۱:۲ q.
t- بندهای ۱۵-۱۷ شبیه مطالبی هستند که در آغاز نیایش خداوند (ای پدر ما، که در آسمانها هستی...) آمده است (مت ۶:۹).
u- رفتار بیهوده، رفتاری است که مالا نتیجه ای ندارد و درمقابل آن اعطای زندگی جاودان است.
v- در مورد این بازخرید ر. ک (روم ۳:۲۴، w، x).
w- کیفیت که بره عید گذر داشته باشد. خروج ۱۲:۵.
x- این عبارت تداوم طرح خدا را نشان می دهد. ر. ک یو ۱۷:۲۴؛ افس ۱:۴.
y- ر. ک ۱:۹ l.
z- در بعضی از نسخه های خطی در اینجا افزوده شده است بوسیله روح القدس. کلمه حقیقت را نیابستی به مفهوم فلسفی درک نمود بلکه برطبق روش عهد جدید، حقیقت پیامی است که خدا الهام می کند و ایمان ایجاب می کند که فراست و فرمانبرداری آدمی در پیوستگی با طرح خدا باشند (ر. ک روم ۱:۵؛ ۱۶:۲۶).
a- برطبق بعضی از نسخه های خطی: از ته دل، صمیمانه.
b- برابر بی بین سخن خدا و بذریادآور داستان تمثیلی مرد بذرافشان است. مت ۱۳:۳-۹ و موارد مشابه انجیلهای دیگر.
c- اش ۴۰:۶-۸.
d- برای اینکه درک شود به چه سبب این قسمت از کتاب مقدس در اینجا نقل شده است باید به ادامه متن کتاب اشعیا توجه نمود که در مورد آورنده پیام مژده است. (اش ۴۰:۹).
e- تصویر شیر در ۱- قرن ۲:۳ و عبر ۵:۱۲، ۱۳ در وضعیت دیگری بکار برده شده و به معنی حقایق اولیه آموزش مسیحی است در صورتی که در اینجا منظور از شیر، سخن خدا است که فرد مسیحی مدام از آن تغذیه می نماید.
f- کلمه یونانی که روحانی ترجمه شده است به معنی تحت اللفظی عاقلانه و منطقی است و از واژه یونانی سخن مشتق شده است بنا بر این مفهوم عبارت اینست که رشد روحانی فرد مسیحی بوسیله سخن خدا تعیین می گردد.
g- مز ۳۴:۹.

مبنای مأموریت کلیسا

۴ به سوی او پیش آید، سنگ زنده ای^h

که انسان ها به دور افکندند،

اما در برابر خدا گرانها و برگزیده است،

۵ و خود شما همچون سنگهای زنده خانه^ه

روحانی^ی ساخته شوید،

برای کهناتی مقدس^k

تا قربانی های روحانی خوشایند خدا را

بوسیله عیسی مسیح، تقدیم کنید.

۶ زیرا در نوشته ها [ی مقدس] مذکور است:

ببینید که در صهیون سنگ زاویه ای

برگزیده گرانها می گذارم

و هر که بر مبنای آن ایمان بیاورد شرمسار

نخواهد بود^ا.

۷ پس افتخار^m بر شما، ای ایمانداران، اما

[برای آنانکه] ایمان ندارند، سنگی را

۱-قرن:۱۶:۳
افس:۲۰-۲۲

روم:۱۲:۱
عبر:۱۳:۱۵

که بنایان به دور افکنده بودند، همان

سنگ رأس زاویهⁿ،^۸ و سنگ تصادم و

صخره لغزش شده است^o. اینان تصادم

می کنند زیرا سخن را نمی پذیرند و

برای این تعیین شده بودند^p.

۹ اما شما زادگانی انتخاب شده اید،

کهنات پادشاهی دارید^q، امتی مقدس،

قومی برای تملک [خدا]

تا فضیلت ها [ی او] را^r اعلام کنید، او

که شما را از ظلمات به روشنایی

اع:۱۸:۲۶
کول:۱۲:۱۳

شگفت انگیز خوانده است.

۱۰ شما که در گذشته قومی نبودید، اما

اکنون قوم خدا هستید؛

شما که [در گذشته] رحمت دریافت

نکرده ولی اکنون رحمت دریافت

کرده اید^s.

h- در تعداد زیادی از نوشته های عهد جدید، مسیح به عنوان سنگ پایه بنا ارائه شده است. این عنوان یادآوری امید به بنای

معبدی جدید است که در بین یهودیان دوران متأخر وجود داشته و ریشه آن در نوشته های عهد عتیق است (ر.ک بند ۶: اش

۱۶:۲۸). کلمه زنده اشاره به رستاخیز و به آن کسی است که زندگی می بخشد.

i- معبد اورشلیم «خانه خدا» و محل حضور او بوده است. در اینجا منظور از خانه روحانی یا معبد روحانی کلیسا است که توسعه

آن بوسیله روح القدس تأمین می گردد.

j- ترجمه دیگر: ساخته شده اید. معمولاً در این نامه بدو موعظه و نصیحتی می آید سپس آن را بوسیله نوشته های مقدس توجیه و

ثابت می کند (بند ۶).

k- کلمه ای را که کهنات ترجمه شده مترجمان یونانی کتاب مقدس به مفهوم مأموریتی گرفته اند که خدا در بین ملت های دیگر به

قوم اسرائیل داده است بنا بر این در اینجا به معنی وظیفه و مأموریت تمام کلیسا است و منحصر به فریضه هر فرد مسیحی نیست.

l- برطبق ترجمه یونانی عهد عتیق که در اش ۱۶:۲۸ آمده می توان ترجمه کرد: نوامید نخواهد شد و در این صورت عبارت را

درباره مسیح می توان تفسیر نمود.

m- کلمه یونانی که افتخار ترجمه شده از همان ریشه کلمه ای است که در بندهای ۴ و ۶ به گرانها برگردانده شده است.

نویسنده نامه عنوان هایی را که به مسیح داده می شود در مورد کلیسا بکار می برد (همچنین ر.ک کلمه برگزیده در بندهای ۴ و

۶ و کلمه انتخاب شده در بند ۹).

n- مز ۲۲:۱۱۸. عیسی قبلاً این عبارت را نقل کرده بود تا مرگ و رستاخیز خود را اعلام نماید (ر.ک مت ۲۱:۴۲ و متن های

مشابه در انجیل های دیگر).

o- اش ۱۴:۸. صخره لغزش. در مقابل مسیح نمی توان بی طرف ماند (ر.ک لو ۲:۳۴).

p- خدا آنان را برای بی ایمانی تعیین نکرده بود بلکه تعیین شده بودند اگر ایمان نیاورند سقوط کنند.

q- ترجمه دیگر: جایگاهی سلطنتی، جمعیت کهناتی. که انعکاسی از کلمات خانه روحانی و کهنات بند ۵ است.

r- این نقل قول ترکیبی از خروج ۵:۱۹، ۶ و اش ۲۰:۴۳، ۲۱ است. پطرس آنچه را درباره قوم پیمان کهن گفته شده بود در مورد

کلیسا بکار می برد. ر.ک مکا ۱:۶:۱، ۵:۱۰ (یک ملکوت و کشیشان).

s- اشاره به نامه های رمزی فرزندان هوشع است (هو ۱:۶، ۹، ۱:۲، ۳، ۲۵، ر.ک روم ۹:۲۵).

و نه به مانند کسانی که آزادی پوششی برای شرارت [ایشان] است بلکه مثل بردگان خدا باشید.^{۱۷} به همه احترام بگذارید، به کلیه برادران محبت کنید، از خدا بترسید، پادشاه را محترم شمارید.^a

وظایف خدمتگزاران نسبت به اربابان خود

^{۱۸} ای خدمتگزاران^b، با ترس تمام از اربابان اطاعت کنید، نه فقط از نیکوان و مهربانان، بلکه از ناراستان هم.^{۱۹} زیرا این فیض [است] اگر کسی به ملاحظه ضمیری خدایی^c دردها را متحمل شود [در وقتی که] به ناروا رنج می کشد.^{۲۰} زیرا چه مباحثاتی است اگر [شما] خطاهایی مرتکب شوید و مضروب شدن را تحمل کنید. اما اگر نیکویی کرده و رنج را تحمل نمایید ۱۷:۱۴، ۱۴:۳؛ این نزد خدا فیض است.^d زیرا برای ۱۴:۴؛ ۱۵:۱۳؛ همین خوانده شده است، زیرا مسیح هم ۲۴:۱۶؛ متون موازی و متون موازی

زندگی مسیحیان در بین مشرکان

^{۱۱} ای محبوبان، به شما، همچون بیگانگان و غریبان^t [در خارج] موعظه می کنم، از هوسهای جسمانی^u که با روح مبارزه می کنند خودداری نمایید.^{۱۲} رفتار شما در بین امت ها نیکو باشد تا اگر شما را به بدکاری تهمت بزنند با مشاهده^{۱۶:۳} کارهای نیکوی شما، خدا را در روز دیدارش^v شکوهمند شمارند.

وظایف مسیحیان در مقابل مقامات دولتی

^{۱۳} به خاطر خداوند، از هر سازمان بشری اطاعت کنید^w؛ چه پادشاه که برتر است، چه حکمرانان که به وسیله او فرستاده شده اند تا بدکاران را تنبیه کرده و نیکوکاران را تحسین نمایند.^x ^{۱۵} زیرا اراده خدا است که نیکی کردن شما، دهان نادانی های انسان های جاهل^y را ببندد.^{۱۶} همچون آزادگان [رفتار نمایید]

t- ر. ک ۱:۱.

u- ر. ک روم ۳:۱. g.

v- ترجمه دیگر: باز آمدنش. در نوشته های عهد عتیق، دیدار خدا ممکن است مفهوم نامساعدی داشته باشد (اش ۳:۱۰؛ ۱۵:۶) در صورتی که در اینجا و در سایر نوشته های عهد جدید نشانه فیض می باشد (ر. ک لو ۱:۶۸؛ ۱۶:۷؛ ۱۹:۴۴).

w- این دستور در اظهارات بعدی مجدداً تأیید می شود (بند ۱۸ و ۳:۱۵ و ۵:۵). ضمناً اطاعتی که از ایمانداران خواسته شده در مقایسه و به صورت سرمشق مسیح که رنج کشیده ارائه می شود (۲۱:۲-۲۴).

x- پایه و مبنای اقتدار سیاسی در اراده و مشیت خلاقه خدا است (ر. ک روم ۱۳:۱، ۷: تیط ۳:۱).

y- بیشعور کسی است که خدای حقیقی را نمی شناسد. ر. ک مز ۱۴:۱.

z- محتوای حقیقی آزادی مسیحیت عبارت از امکان خدمت کردن به خدا است (ر. ک غلا ۵:۱۳).

a- این عبارت از امت ۲۱:۲۴ گرفته شده و به آن جمله قابل توجه: به برادران محبت کنید افزوده شده است (ر. ک ۱:۲۲). ضمناً نویسنده ترس از خدا را موعظه می کند در صورتی که برای پادشاه احترام را توصیه می نماید.

b- ترجمه دیگر: ای بردگان! پطرس در مورد مشروعیت و قانونی بودن وضعیت اجتماعی دوران خود اظهار نمی کند و فقط برای خدمتگزاران مسیحی راه و روش عملی تعیین می نماید.

c- ترجمه تحت اللفظی: به دلیل وجدان نسبت به خدا. ر. ک روم ۵:۱۳.

d- کلمه یونانی که فیض ترجمه شده است در این نامه معنایی دارد که شامل: مشیت خدا در اعطای زندگی به آدمیان (۷:۳) است و این فیض با شرکت در زندگی مسیح رنج کشیده تحقق می یابد (۱:۱۰، ۱۳). بدین سبب بردگان مسیحی که با ایشان به سبب ایمانشان با بی عدالتی رفتار می شود مخصوصاً مشمول این فیض بدیع هستند.

- برای شما بگذارد تا اثر قدم‌های او را پیروی نمایید.
- ^{۲۲} او که گناهی نکرد و حيله‌ای بر زبانش نبود.^e
- ^{۲۳} بر او دشنام داده شد و دشنامی نداد، رنج می‌کشید، تهدید نمی‌کرد، بلکه خود را به داور عادل می‌سپرد.
- ^{۲۴} که خودگناهان ما را در جسم خود بر روی چوب^f [صلیب] حمل کرد تا در گناه مرده، به خاطر عدالت زنده باشیم^g؛
- او که بوسیله جراحت، شما را شفا داد.
- ^{۲۵} زیرا شما چون بره‌های سرگردان بودید اما اکنون به چوپان^h و ناظر روح‌های خود بازگشته‌ایدⁱ.
- ^{۱- تیمو ۲: ۹}
- ^{۲- قرن ۵: ۲۱؛ یو ۳: ۵-۳۹}
- ^{۳- ۹: ۳؛ مت ۵: ۳۹}
- ^{۴- ۱۱: ۲۰}
- ^{۵- عبر ۹: ۲۸}
- ^{۶- اش ۵۳: ۶؛ حزق ۳۴: ۵، ۳۶؛ مت ۳۶: ۹}
- ^۳ پیرایش شما ظاهری نباشد: گیسوهای بافته و حلقه‌های طلائی یا پوشیدن لباسها، بلکه خفای دل انسان^۴، در فناپذیری روحی مهربان و آرام که در نظر خدا پر از ارزش است. زیرا بدین گونه در گذشته هم زنان مقدسی با به خدا امید داشتن، به شوهران خود مطیع بودن، خود را آرایش می‌کردند. همچون ساره که از ابراهیم فرمانبرداری کرده، او را خداوند خود خواند و شما فرزندان او شده‌اید اگر نیکی کرده و از هیچ وحشتی نترسید^k.
- ^۷ همچنین ای شوهران، در زندگی در یک خانه، درک کنید که زن ظرفی ضعیف تر است؛ [او را] محترم بدارید زیرا شریک در فیض زندگی است. بدین سان مانعی در نیایشهای شما نخواهد بود^۱.
- ^{افس ۵: ۲۵؛ کول ۳: ۱۹}

شهادت مسیحی در زندگی زناشویی

- ^۳ همچنین ای زنان، از شوهران خود فرمانبرداری کنید تا اگر حتی بعضی‌ها از سخن اطاعت نمی‌کنند بوسیله رفتار زنان و بدون سخن جلب شوند،^۲ با مشاهده رفتار پاک و با حرمت شما.
- ^{۱- افس ۵: ۲۲؛ کول ۳: ۱۸؛ تبط ۵: ۲}
- ^{۲- روم ۱۲: ۱۴-۱۸}
- ^{۳- ۱ تس ۵: ۱۵}
- ^{۴- ۲: ۲۳}
- ^{۵- لوقا ۲۸: ۶}

الزام‌های زندگی مشترك

- ^۱ بالاخره همگی، هم فکر، همدرد، با روم ۱۲: ۱۴-۱۸
- ^۲ محبت برادرانه، رحیم و فروتن باشید. در ۱- ۱ تس ۵: ۱۵
- ^۳ برابر بدی، بدی نکنید یا در برابر دشنام، ۲: ۲۳
- ^۴ دشنام ندهید؛ بلکه دعای برکت کنید زیرا لوقا ۲۸: ۶
- ^e - اش ۵۳: ۹. بندهای ۲۲-۲۵ نقل و اقتباس آزاد از اش ۵۳: ۴-۹، ۱۲ هستند و شاید یک سرود مسیحی کلیسای اولیه است که موضوع خدمتگزار رنجور را به اشکال مختلف ذکر می‌نماید (اع ۳۲: ۸؛ روم ۴: ۲۵ و غیره) خود مسیح هم با تکیه به این عبارات کتاب اشعیا مفهوم مرگ خود را اعلام کرده است (مر ۱۰: ۴۵ و متن‌های مشابه انجیلها). حيله‌ای بر زبانش نبود: تحت اللفظی: حيله در دهانش نبود.
- ^f - نظیر بسیاری موارد دیگر در عهد جدید به جای صلیب چوب بکار برده شده و اشاره به تث ۲۱: ۲۲، ۲۳ است (ر. ک. غلا ۱۳: ۳).
- ^g - ر. ک. روم ۶: ۲ و ۱۱: c.
- ^h - ر. ک. ۴: ۵ d و ار ۱۰: ۱۱ u.
- ⁱ - ر. ک. ۱: ۱۹ l.
- ^j - ترجمه تحت اللفظی: موجود مخفی دل.
- ^k - بر طبق روایات یهودیان، همسران پیامبران بزرگ نمونه و سرمشق زندگی خانوادگی هستند.
- ^l - دلیل اصلی احترام مرد به همسر خود آن است که زن و شوهر دعوت واحدی دریافت کرده‌اند. ضمناً اهمیت نیایش برای وحدت کانون خانوادگی قابل توجه است.

از ترس ایشان مترسید و پریشان مشوید.
 ۱۵ بلکه خداوند مسیح را در دل‌های خود
 تقدیس کنید^p، همواره آماده باشید درمقابل
 کسی که دلیل امیدواری شما را می‌پرسد [از
 خود] دفاع کنید^q،^{۱۶} با مهربانی و ترس،
 وجدانی نیکو داشته باشید. تا آن‌انکه در
 صدد تهمت زدن به شما هستند و رفتار ۱۲:۲
 نیکوی شما را در مسیح بی‌اعتبار می‌کنند
 شرمسار گردند. ^{۱۷} زیرا بهتر آن است که
 نیکویی کرده و رنج کشید، اگر اراده خدا ۲۰:۲
 چنین است، تا اینکه بدی کرد.

اعلام پیروزی عیسی مسیح به همه

^{۱۸} زیرا مسیح هم یک بار به سبب گناهان^r
 رنج کشید^s، او که نسبت به ناعادلان عادل
 بود، تا شما را^t به نزد خدا بیاورد، درحالی
 که جسماً مُرد اما روحاً^u زنده شد. ^{۱۹} و در
 آن حال^v رفته به روح‌های زندانی^w موعظه
 نمود^x، ^{۲۰} [به آن‌انکه] در گذشته نا اطاعتی

روم ۶:۱۰؛
 عبر ۹:۲۶-۲۸
 افس ۲:۱۸

۴:۱ برای همین خوانده شده‌اید تا وارث برکت
 باشید^m.
^{۱۰} زیرا
 آنکه می‌خواهد محبت به زندگی داشته
 و روزهای خوش ببیند
 باید زبان خود را از بدی
 و لبانش را از فریب گفتن حفظ کند؛
^{۱۱} از بدی نیز دور شود و نیکی کند
 و صلح بجوید و آن را پیروی نماید.
^{۱۲} زیرا
 چشمان خداوند بر عادلان است
 و گوش‌هایش به نیایش ایشان است؛
 اما چهره خداوند ضدّ بدکاران است.ⁿ

اطمینان در مقابل اذیت و آزار

^{۱۳} و اگر شما هواخواه نیکی کردن باشید
 چه کسی به شما بدی خواهد کرد؟ ^{۱۴} اما با
 این همه اگر به سبب عدالت^o باید رنج
 بکشید، خوشا بر شما!

۲۰:۲:۴:۱۴؛
 مت ۵:۱۰

m- یعنی نعمت‌های فسادناپذیری که خدا ذخیره کرده است برای آن‌انکه به مانند پدر آسمانی خود رحمت می‌آورند.

n- مز ۳۴:۱۳-۱۷.

o- عدالت به معنی زندگی دوستی است که برطبق آموزش‌های مسیح باشد.

p,q- مخصوصاً هنگامی که مسیحیان در برابر دادگاهی حاضر می‌شدند (ر.ک لو ۱۲:۱۱؛ ۲۱:۱۴).

r- در بعضی از نسخه‌های خطی اضافه شده است: به خاطر شما یا به خاطر ما.

s- ر.ک ۲:۲۱. در بعضی از نسخه‌های خطی به جای رنج کشید نوشته شده است: مُرد.

t- در بعضی از نسخه‌های خطی به جای کلمه شما، کلمه ما نوشته شده است.

u- می‌توان ترجمه کرد: برطبق روح القدس که اشاره به عمل روح القدس در رستخیز مسیح است؛ و یا اینکه منظور ذکر الوهیت مسیح می‌باشد (ر.ک روم ۱:۴؛ ۱- تیمو ۳:۱۶).

v- تفسیر دیگری که کمتر محتمل است: و با این روح به روح‌های زندانی موعظه نمود.

w- ارواح زندانی را به دو گونه می‌توان تفسیر کرد: یا ارواح مردمان معاصر نوح هستند که برطبق احادیث یهود بدترین گناهان بشمار می‌آیند و یا اینکه فرشتگان عاصی که مسئول گناه آدمیان بودند (ر.ک کتاب‌های جعلی خنوخ و کتاب عیدهای پنجاه ساله یهودیان و غیره).

x- کلمه موعظه کردن که در مسیحیت بکار برده می‌شود اکثراً برابر با اعلام و ندای انجیل است (ر.ک ۴:۶) تعداد زیادی از پدران کلیسا در این مورد کلمه موعظه کردن را به مفهوم دعوت جهانی به نجات تعبیر و درک کرده‌اند در صورتی که در متن‌های دیگر عهد جدید (اع ۲:۳۱؛ روم ۷:۱۰؛ افس ۴:۸-۱۰) فقط اکتفا به ذکر پایین رفتن عیسی به جایگاه مردگان شده است و در بیان اصول ایمان رسولان نیز به همین گونه منظور گردیده است. ضمناً این عبارت تنها موردی است که دخالت مسیح را در نزد ارواح ذکر می‌کند. با این همه بعضی از نویسندگان این موعظه را به عنوان اعلام پیروزی بر نیروهای جهنمی درک کرده‌اند (ر.ک ۳:۲۲؛ افس ۱:۲۰، ۲۱).

کردند وقتی که شکیبایی خدا انتظار می کشید، در روزهایی که نوح [برای خود] کشتی می ساخت که در آن تعداد کمی که هشت نفرند از میان آبها^۱ نجات یافتند. ^{۲۴: ۷-۱: ۶} پید ۲- پطر ۵: ۲

۲۱ و اکنون هم تعمید^۲ که نمونه تصویر آن [طوفان] است شما را نجات می دهد. نه اینکه زدودن یک ناپاکی از جسم باشد^a بلکه تعهد وجدانی نیک نسبت به خدا^b بوسیله رستخیز عیسی مسیح است، ^{۲۲} که به آسمان به دست راست خدا رفته و فرشتگان و نیروها و قدرت ها فرمانبردار او هستند.^c ^{۳: ۱} مز ۱۱: ۱۰: ۱: ۷: ۵۶: ۷

گسیختن از گناه

۴ پس همچنانکه مسیح در جسم رنج کشید^d شما هم با همین فکر مسلح شوید: زیرا آنکه در جسم رنج کشید از گناه

گسیخته بود^e، تا وقتی را که در زندگی جسمانی برایش باقی می ماند، نه برای هوسهای بشری، بلکه به اراده خدا [زندگی نماید]. ^۳ زیرا در گذشته وقت کافی صرف انجام اراده مشرکان کرده اید، در هرزگی ها، هوس ها، بدمستی ها، شکم بارگی ها، میخوارگی ها و پرستش شنیع بتان قدم برداشته اید^f. ^۴ به این حیرت می کنند که شما در افراط هرزگی ها^g شتاب نمی کنید و [شما را] کفر می گویند. ^۵ ایشان به آنکه آماده می شود مردگان و زندگان را داوری نماید، حساب پس خواهند داد^h. ^۶ بدین سبب مژده نیکو به مردگان هم اعلام شده استⁱ تا از نظر جسمانی برطبق انسان ها داوری شوند و از نظر روحی برطبق خدا زندگی نمایند^j.

y- ترجمه دیگر: بوسیله آب.

z- برابر نوشته های عهد جدید، آب طوفان تصویر ناقصی از تعمید است.

a- این عبارت شاید اشاره به اجرای تصفیه اسرارآمیز مشرکان است و شاید هم منظور ختنه کردن یهودیان می باشد (ر. ک کول ۱۱: ۲). ضمناً ممکن است انواع شست و شوهای شرعی آیین یهود باشد (ر. ک اعد فصل های ۸ و ۱۹).

b- کلمه تعهد که در مدارک غیرمذهبی هم به همین مفهوم بکار برده شده مربوط به تعهد در هنگام اجرای آیین تعمید می باشد. یا اینکه عبارت را می توان بدین گونه درک و ترجمه نمود: تقاضای وجدانی نیک از خدا.

c- این بیانات ممکن است اشاره به بیان اصول ایمان باشد (فی ۲: ۹-۱۱: ۱: ۲۰-۲۱).

d- در بعضی از نسخه های خطی افزوده شده است: به خاطر ما یا به خاطر شما ر. ک ۳: ۱۸ s.

e- بعضی از مفسران این عبارت را به مسیح نسبت می دهند که در جریان مصائب و شکنجه هایش یکباره و برای همیشه از گناه گسیخته است (روم ۶: ۱۰). ولی با توجه به مطالب و ترکیب عبارت مناسب تر است در مورد فرد مسیحی درک گردد که با کمال شجاعت و بردباری رنج را می پذیرد و تعلق خود را به مسیح و گسیختگی خود را از گناه نشان می دهد.

f- فهرست معمولی اعمال رذیله (روم ۱: ۲۹-۳۱) و مخصوصاً اشاره به افراط در هرزگی هایی است که در جشن های بزرگ بت پرستان انجام می داده اند.

g- این کلمه یونانی از ریشه همان کلمه ای است که در مورد فرزند ولخرج بکار برده شده است ر. ک لو ۱۵: ۱۳.

h- ر. ک اع ۱۰: ۴۲. این عبارت در بیان اصول ایمان رسولان درج شده است.

i- این جمله را می توان درک و ترجمه نمود: او (یعنی مسیح) به مردگان هم اعلام شده است. مفاد این بند را به سه طریق می توان تفسیر کرد: ۱- این بند نتیجه گیری تمام مطالبی است که از بند ۳: ۱۸ آغاز شده است و با اینکه کلی تر از آنست که در بند ۳: ۱۹ بیان می شود با این همه منظور دعوت به نجات کسانی است که به نظر آدمیان محکوم به مرگ قطعی هستند. ۲- بند ۶ کاملاً مربوط به بند ۵ است و درباره موضوعی غیر از بند ۳: ۱۹ است. در این بند عمل جهانی مسیح به خاطر کسانی که او را شناخته اند در نظر گرفته شده بدون اینکه طرز این عمل ذکر گردد. ۳- (تفسیری که کمتر محتمل است) پطرس مقدس می خواهد به مسیحیان در مورد سرنوشت برادرانشان که قبل از باز آمدن مسیح مرده اند اطمینان دهد. (۱- ۴: ۱۳-۱۸).

j- ترجمه تحت اللفظی: در جسم... بوسیله روح. که در مقابل بند ۳: ۱۸ آمده است.

هوشیاری در زندگی مشترك

اما پایان همه چیزها نزدیک است؛ پس
 با فرزانیگی [رفتار] کنید و در نیایش ها
 هوشیار باشید.^۸ پیش از هرچیز نسبت به
 یکدیگر محبتی پر شور داشته باشید^k، زیرا
 محبت بسیاری از گناهان را می پوشاند!^۱
^۹ نسبت به یکدیگر، بدون بدخلقی،
 مهمان نوازی کنید^m.^{۱۰} هرکس موهبتی را
 که دریافت کرده است در خدمت دیگران بگذارد
 به مانند ناظران فیض خدا که [بسیار]
 متنوع است.^{۱۱} اگر کسی سخن می گوید
 باید به مانند سخنان خدا باشد. اگر کسی
 خدمتی می کندⁿ به مانند نیرویی باشد که
 خدا فراهم می نماید، تا در همه مورد خدا
 بوسیله عیسی مسیح شکوهمند گردد، که بر
 او شکوه و تسلط به روزگاران و روزگاران
 است. آمین!

روم ۱۲:۶-۸
 ۱-قرن ۱۲:۴-۷
 لوقا ۴۲:۴۸-۷۰
 و متون موازی

سعادت موعود برای شکنجه شدگان

ای محبوبان^o، اگر برای آزمون شما،
 آتش [سوزی]^p در بین شما بیاید حیرت
 نکنید، چنانکه چیز عجیبی بر شما رسیده
 باشد.^{۱۳} بلکه به همان گونه که در رنجهای
 مسیح سهیم هستید^q، شادمان باشید تا نیز به
 هنگام ظهور شکوه او به وجد درآمده^r و
 شادمان شوید.^{۱۴} اگر به خاطر نام مسیح شما
 را دشنام دهند، خوشا [بر شما!] زیرا شکوه^s
 و [روح] خدا^t بر روی شما آرام می گیرد^{۱۵}.
^{۱۵} هیچ یک از شما نبایستی قاتل، دزد،
 بدکار بودن یا فضولی کردن^u را تحمل
 نماید: ^{۱۶} اما [برعکس] به عنوان مسیحی^v
 نباید شرمنده باشد بلکه به خاطر این نام
 خدا را تجلیل کند^w.^{۱۷} زیرا این زمان آغاز
 داوری از خانه خدا است. باری، اگر از ما
 شروع شود، عاقبت آنان که انجیل خدا را

کول ۳:۴
 مز ۵۱:۸۹-۵۲
 ۱-پطرس ۲:۲۰
 ۱۷، ۱۴:۳

ار ۲۵:۲۹
 حزق ۹:۶

k- با امید به باز آمدن مسیح بایستی محبت تشدید و افزوده گردد.

l- امث ۱۰:۱۲ (ر. ک یع ۵:۲۰) تعدادی از پدران کلیسا این عبارت را سخن خداوند دانسته اند (ر. ک لو ۷:۴۷) و می توان به دو گونه درک و تفسیر کرد: یکی اینکه محبت همه چیز را تحمل می کند (۱-قرن ۱۳:۷)، یا اینکه به مفهوم وعده ای است: بدین معنی که مسیح رحمت خواهد آورد بر کسانی که خودشان رحیم بوده اند (ر. ک مت ۵:۷).

m- اشاره به تجمع مسیحیان در منازل خصوصی برای اجرای نیایش است و یا اینکه منظور پذیرایی کردن از برادرانی است که در مسافرت هستند (ر. ک عبر ۱۳:۲).

n- کلمه شماس در زبان یونانی از همین کلمه ای مشتق شده است که خدمت کردن ترجمه گردیده است ضمناً فکر می کنند که خدمت کردن بیشتر به مفهوم کمک به افراد بی بضاعت بوده است (ر. ک روم ۱۲:۷ p: اع ۶:۲-۴؛ ۱- تیمو ۳:۸ c).

o- نظیر همان خطابی که در ۲:۱۱ آمده و آغاز بحث و تشریح مطالبی دیگر است.

p- تصویری موضوع طلا و تصفیه با آتش را بیاد می آورد ۷:۱.

q- مسیحیان نه تنها به رنجهای مسیح تاسی می کنند بلکه در آنها سهیم هستند.

r- تمام این قسمت در توصیف شکنجه شدگان است و آنان را سعادت مند می داند (مت ۵:۱۱-۱۲ و انجیلهای مشابه: همچنین ر. ک اع ۵:۴۱).

s- در بعضی از نسخه های خطی افزوده شده است: و قدرت.

t- اشاره به اش ۱۱:۲. کمک روح القدس به گواهان مسیح وعده داده شده است (مت ۲۰:۱۰ و انجیلهای مشابه).

tt- در برخی از نسخه ها، عباراتی افزون تر دارد.

u- کلمه ای را که فضولی کردن ترجمه شده و گاهی دخالت در امور دیگران ترجمه می کنند به خوبی روشن نیست.

v- ممکن است این کلمه را مشرکان با لحن مسخره آمیز بکار می برده اند (ر. ک اع ۱۱:۲۶).

w- ر. ک مت ۱۰:۳۲؛ اع ۵:۴۱.

۸:۲
۸:۱-تسا:۱

نپذیرفتند چگونه خواهد بود؟^{۱۸} و اگر عادل به دشواری نجات یابد، بی دین و گناهکار کجا خواهند بود؟^{۱۹}
پس کسانی هم که برطبق اراده خدا رنج می برند، روح های خود را در نیکوکاری به آفریدگار امین تسلیم می نمایند.

مز ۳۱:۶
لو ۲۳:۴۶

وظایف رؤسای جمعیت های مسیحی

۵ پس به قدیمی هایی^۱ که در بین شما هستند موعظه می کنم، [من که] به مانند ایشان قدیمی و گواه^۲ رنجهای مسیح هستم و در شکوهی که ظاهر خواهد شد سهیم خواهیم بود: آگله^۳ خدا را که بین شما است بچرانید، نه به اجبار بلکه با کمال میل و برطبق خدا، نه به خاطر منفعتی شرم آور، بلکه با اشتیاق، [مراقبت نمایید]^۴.^۳ نه به مانند اربابان برگزیدگانی

x- مز ۱۱:۳۱ (ترجمه یونانی).

y- قدیمی ها، رؤسای جمعیت های مسیحی هستند (ر. ک ۱- تیمو ۵:۱۷ d: تیط ۱:۵-۹). موعظه به قدیمی ها بدان سبب اهمیت و فوریت دارد که جمعیت مورد تهدید قرار دارند.

z- مفهوم کلمه گواه را به دو گونه درک کرده اند: ۱- پطرس گواه بر مصائب و مصلوب شدن مسیح بوده و در شکوه سهیم است (ر. ک مت ۱۳:۱۶: ۲- پطر ۱:۱۶-۱۷). ۲- یا اینکه پطرس گواهی است که رنج ها را پذیرفته است برای اینکه مسیح را اعلام نماید (ر. ک مقدمه).

a- انعکاس سخنی است که مسیح به پطرس خطاب کرده بود (یو ۲۱:۱۵-۱۷). در اینجا به تصویر چرانیدن گله که معمولاً در کتاب مقدس می آید وظیفه مراقبت کردن افزوده شده است (اع ۲۰:۲۸).

b- ترجمه تحت اللفظی: قسمت هایی که سرنوشت نصیب کرده. اشاره به تقسیم سرزمین موعود به قبایل اسرائیل است (یوشع ۱۳-۲۲). در اینجا خدا قوم را به قدیمی ها سپرده ولی همواره خدا حکمفرما است.

c- مانند پولس (۱- قرن ۴: ۱۶:۱۱؛ فی ۳:۱۷؛ ر. ک تیط ۲:۷).

d- در انجیلها بارها برای مسیح عنوان چویان قایل شده اند (یو ۱۰: ۷-۱۵:۳ و متن های مشابه انجیلهای دیگر: مت ۲۶:۳۱ و در انجیلهای دیگر: ر. ک مت ۹:۳۶: ۱- پطر ۲:۲۵) ولی عنوان چویان فرمانروا فقط در اینجا آمده است.

e- ظاهراً اعضای مسن تر جمعیت مسیحیان با جوانان مخالف بوده اند.

f- پطرس یک رشته نصیحت هایی به مجموعه اعضای جمعیت مسیحیان می دهد که می توان منبع و مرجع آنها را تعیین نمود. چنین احساس می شود که رسول هم تحت تأثیر جنبه روحانی مزامیر بوده و هم از سخنان استاد خود الهام می گیرد.

g- مز ۳:۳۴، ترجمه یونانی.

h- سرافرازی فروتنان موضوعی است که مدام در کتاب مقدس می آید (ر. ک مت ۲۳:۱۲؛ لو ۱:۲۵؛ ۱۱:۱۴؛ ۱۴:۱۸؛ یع ۴:۶، ۱۰).

i- ر. ک مز ۲۲:۱۴ مزموری که از نظر مصائب و مصلوب شدن مسیح قابل توجه است (ر. ک ۲- تیمو ۴:۱۷؛ یع ۴:۱۷).

لو ۲۳:۳۱
یو ۱۳:۱۵-۱۷؛
قرن ۱-۲: ۲۴:۱
ک ۴:۱
قرن ۹:۲۵
یع ۱۲:۱
مکا ۲:۱۰

که به شما سپرده شده اند^b، بلکه سرمشق های گله شوید^c.^۴ و [چون] چویان^d فرمانروا ظاهر شود، تاج شکوه ناپژمردنی را دریافت خواهید کرد.

فروتنی و پایداری در ایمان

^۵ همچنین ای جوانان^e، مطیع قدیمی ها باشید.

همگی^f نسبت به یکدیگر کمر بند تواضع

بر بندید زیرا

خدا مخالف متکبران است

ولی به فروتنان فیض عطا می کند^g.

^۶ پس در زیر دست مقتدر خدا فروتن باشید تا شما را در موقع معین برافرازد^h.

ایوب ۲۲:۲۹

مز ۵۵:۲۳
مت ۶:۲۵-۳۰

^۷ همه اضطراب [های] خود را به او واگذار کنید، زیرا او به خاطر شما نگران است.

^۸ میانه رو باشید، مراقبت کنید! دشمن شما ابلیس همچون شیری غرّنده^۱ در جولان

نتیجه و سلام پایان نامه

^{۱۲} [این نامه را] بوسیله سیلوانس^m که [او را] برادری باوفا می شمارم در چند کلمه می نویسم و موعظه و گواهی می دهم که فیض حقیقی خدا چنین است: در آن پایداری کنیدⁿ. ^{۱۳} او [زنی] که در بابل^o، با [شما] برگزیده است، و پسر من، مرقس^p به شما سلام می کند. ^{۱۴} به یکدیگر با بوسه^q محبت^q سلام کنید. صلح بر همگی شما در مسیح باد! ^{qq}

است، در پی بلعیدن شما است. ^۹ همچنین در ایمان مستحکم و پایدار باشید. و بدانید که همین رنج ها به برادران شما که ^k در دنیا هستند رسیده است. افس ۱۱:۶-۱۳:۷:۴
^{۱۰} و خدای همه فیض ها که شما را به شکوه جاودانی خود در مسیح [عیسی] خوانده است. ۱۲:۲-۱۳:۲
 [شما را دوباره] کامل، مستحکم و نیرومند خواهد کرد [و] بنیادی خواهد داد! ^{۱۱} بر او قدرت به روزگاران و روزگاران باد! آمین!

j- ترجمه دیگر: در ایمان نیرومند باشید.

k- ترجمه تحت اللفظی: به برادری شما. کلیه مسیحیانی که در دنیا پراکنده اند یک خانواده را تشکیل می دهند.

l- عبارت آیین نیایش که یادآور برکت و تقدیس های آغاز نامه است ۱:۳-۵.

m- ر. ک مقدمه.

n- در این بند هدف و محتوای نامه تعیین شده که عبارت از دلگرمی دادن در ایمان و تشویق به پایداری با وجود آزمونها است و اطمینان می دهد که خدا مشیت فیض خود را تحقق می بخشد.

o- ترجمه دیگر: جمعیت برگزیدگان که در بابل است... اصولاً موضوع برگزیدگی در این نامه چندین بار آمده است (ر. ک ۱:۱). (a)

p- در مورد بابل و مرقس ر. ک مقدمه.

q- اشاره به صلحی است که در نیایش مسئلت می کنند. روم ۱۶:۱۶؛ ۱-۱۶:۱۶:۲۰.

qq- در برخی نسخه ها، در انتهای آیه «آمین» آمده است.

|

—

— |